

Mi smo v tem peljali se dalje, a nahajali smo povsodi na poti crklo blago in tudi mrtve ljudi. Ko smo bili prebegnili znatno prostran, nismo dvomili več, da predmet, ki sem videl ga tako daleč in ki smo zmirom imeli ga pred očmi, da ta predmet je pricestna krčma. Vznašale so se nad zemljo sè snegom pokrite strehe; majhen oblak dima se je nad krčmo promenil v cel slop, ki je o strašnem mrazi prosto dvigal se in dičil z vsakojakimi barvami ranega solnca. Krčma je gotovo stala na razkrižji, sè strani sem opazil nekove karavane voznjo, ki je bližala se jej. Po kratkem časi smo tudi mi bili blizu nje. Pomudili smo se, zato da so konji oddehnili se in da smo sami ogreli se. Sestali smo se z velikim zborom samih čumakov, žalovali so zbog svoje zgube, ki smo jo videli na poti. Vsakedo je pripovedal, v kakovi nevarnosti je bil in kako je otel se, a najčudnejše je bilo to, da sem med temi povestimi čul povest o človeku, padlem v zameteni vodnjak, prav tako, kakor je pripovedala stara Hana, in kar je blizu te krčme in stoprv poprejšnjega dné bilo pretilo se, trup pa je še na tistem prostoru ležal nepokopan.

Druzega dné sem bil v Odesi, kjer so tudi čutili hude vijavice nastopke; ker je prav ta čas lê-sem prihajalo mnogo voz, poginilo je tu te tri dni, ker je manjkalo potrebne krme, več, nego pet sto (500) čumaških volov. (Dalje prih.)

Naši dopisi.

Iz Postojne 17. maja. (*Volilci pozor, da ne bode prepozno!*) „Slovenski Narod“ piše v svoji 109. številki iz dné 15. t. m. tako-le: „Na Kranjskem se urivajo novi kandidati proti dosedanjim starim iz same sebičnosti in častihlepja, obrekujejo naše stare narodne možé, samo da bi se s svojo osebo pokazali v ugodnejši luči. To je pa volilce jako zbegalo, ni več prejšnje discipline. Preti uže nevarnost, da vsled medsebojnega prepira najhujši sovražniki našega naroda pridobé zopet stare pozicije, katere smo jim bili le z mnogoletnim trudom izvili iz rok.“

Te jedrnate besede so gotovo vsakemu pravemu domo- in rodoljubu iz srca vzete; so pa po drugi strani tudi najboljše spričevalo in najboljša priporočba vsem bivšim državnim poslancem kranjskim brez izjeme; a dalje so pa tudi britka in popolno zaslužena obsodba vseh onih sebičnežev, katerim je lastna slava in korist več, nego blaginja narodova, kateri se ne poslužujejo ravno najčastnejših sredstev, da tu in tam ž njimi stare zaslužne in skušene možé pri ljudstvu grdé, narodno disciplino rušijo, narodovemu sovragu pot gladijo, skušene boritelje ljudske blaginje spodrivajo in sami sebe na njihova mesta vsiljujejo.

Tudi po tukajšnjem okraju teklo je vino, pivo in „ta kratki“, s katerimi pripomočki so privrženci novega kandidata, gosp. dohtarja, volilcem pred in med prvotnimi volitvami ljudem vsiljevali. V nekem kraji so se bili preslepljeni tički tako napili „zastonj“, da več njih še k volitvi iti moglo ni. Tudi zabavljic in obrekovanja o bivšem našem državnem poslancu gosp. Obrezi se ni manjkalo.

Kdo je ljudstvu to v glavo vtepel in zabil, da je edini gosp. Obreza vzrok, da se je taka neukretna postava o žganji naredila? Samo si tega izmislilo ni. Kje bil je pa takrat gosp. dr. Dolenc? Kaj je delal on na korist svojih volilcev skoz celo zasedanje preteklega deželnega zbora kranjskega? Kje je tisto možko postopanje njegovo za narodno korist, o katerem sedaj nekoji njegovi oboževalci toliko vedeti hočejo? Ali je res ali ne, da so se nekaterim možém v tem okraju

pričela neka čudna kolesca vrteti. Če se stenografični zapisniki o sejah preteklega deželnega zbora kranjskega ne lažejo, hodil je gosp. doktor lansko leto k sejam zborovim le sedet in „molčat“; prav nikjer ni v teh zapisnikih čitati le ene same besedice, katero bi bil g. doktor na prid ali pa škodo svojih volilcev spregovoril. *) In za to prejemal je po 3 gold. na dan. Vsak drugih poslancev je katero črhnil, le gospod doktor so vedno molčali. Če je tako molčanje nekaterim ljudém za uzorno in za možko postopanje na korist svojim volilcem, potem pa res človek več ne vé, ali je sam iz uma prišel, ali so pa oni, ki take reči trdijo, uže popolno osmojeni na svojih možganih.

Doslednost je pa pri možéh tudi lepa reč; pri komur se ta pogreša, ni noben mož več. Le spominjajte se nekoliko nazaj, kako ste kričali: Doktorjev ne! Doktorji niso za nas! Ljudstvo sploh je tudi še vedno proti doktorjem. Kako da mu jih morete tako imenovani prvaki sedaj-le ob volitvah tako strastno siliti in urivati? Ali se ne pravi tako postopati, nekaj delati, kar je vsakemu prizadetemu v sramoto?

Ker je pa gosp. Obreza v preteklih šestih letih za splošno korist, kolikor mu je bilo mogoče kot državni poslanec vestno deloval, in ker je o vsem tem tudi večkrat svojim volilcem v tiskanih brošuricah natančni račun polagal, kateri mu je gotovo le v čast in ker bi se v prihodnje z vsemi silami za zboljšanje socialnih zadev svojih volilcev potezal, naj bode dné 23. t. m. pri volitvi tukaj v Postojni soglasna parola: Gospod Adolf Obreza je za prihodnjo dobo šestih let naš državni poslanec.

Njega soglasno volimo, doktarskega uradnika pa pa pustimo pri sodniji, kjer ima dosti dela in dosti prilike ljudem pomagati, ako hoče in zná.

Kdor se pa sedaj dá za kozarec špirituozne pijače na vse strani voditi, prodal bode pri prvi priliki svojo lastno kri nemškutarjem za žganje.

Iz postojinskega okraja 18. maja. (*Volitve.*) Volitve v državni zbor so pred durmi. Ker je pa izid teh volitev tako velikega pomena, da je od njega odvisen ne le blagor in sreča kranjske dežele, ampak tudi mogočne Avstrije, treba nam je prav dobro pomisliti, kateri mož naj bi zastopal notranjske kmečke občine v državnem zboru na Dunaji. V Ljubljani se je zbral za to poseben odbor najodličnejših mož: „národní centralni volilni odbor“, kojemu je naloga, poizvedovati mnenje volilcev, kateri možje bi bili najbolj sposobni, njihove interese v državnem zboru zastopati. Mnenje tega odbora je bilo pa uže poprej, da bi ostali pri naših starih državnih poslancih, ker so se vsi za težnje in potrebe slovenskega kmeta na Dunaji prav dobro potegovali. Ta odbor je pa dobil tudi veliko zaupnih pisem najveljavnejših mož cele Notranjske, kateri so vsi za dosedanjega poslanca, visokocenjenega gosp. Adolfa Obrezo iz Cirknice. Tega značajnega Slovenca in za blagor notranjskih kmetovalcev jako vnetega moža priporočá nam tudi jako vsa častita duhovščina, gotov dokaz, da je gosp. Obreza tudi mož po božji volji. Za tega, za Notranjsko tolikanj zaslužnega moža so vneti tudi skoraj vsi gg. župani, narodno učiteljstvo in vsi drugi izkušeni in vplivni možje. Gotovo bi bilo tedaj najbolj koristno za notranjskega kmeta, da gosp. Obrezo vnóvič počastimo z državnim poslanstvom. Ne dajmo se pa zapejljati in premotiti od necih mladih in neizkušenih ljudi, kateri nam vsiljujejo nekega c. k. uradnika iz Ljubljane ter s tem narodno disciplino rušijo, ampak še tembolj združimo svoje moči in v dan volitve oddajmo

*) Večidel zadnjega zasedanja bil je dr. D. bolan.

vsi svoje glasove dosedanjemu poslancu gospodu Adolfu Obrezi, kateri je izredno nadarjen, vesten, delaven ter popolnoma neodvisen ter imovit posestnik in kmetovalec.

Šmartno na Savi. — Odgovor v „Soči“ Vašemu uredništvu ni mogel ogniti se moje osebe. Jaz potrebujem miru, zato tudi ne bom se spuščal v daljno razpravo, to toliko manj, ker slavno občinstvo po Goriškem vso stvar pozna. Le toliko prosim sl. vredništvo, da ne jemlje nikakih dopisov, ki o meni razpravljajo če tudi še tako pohvalno. Meni ni treba zagovornikov po javnem časopisji, za-me naj pravica in naravno nepokvarjeno mišljenje poštenih brezstrastnih mož odločuje. Pač žalostno pa, da mi se greni življenje, če tudi celi svet pri miru pustim.

Fr. Povše,

vodja slov. dež. kmet. šole goriške v. z. p.

Opomba vredništva. Oziraje se na razmere in na gori navedeno pismo gospoda Povšeta odložili smo za sedaj drugi dopis o tej stvari iz Gorice, ki nam je ravno tako iz učiteljskih krogov došel, kot prvi. Pridržimo si pa na vsak način pravico, ob priliki spregovoriti besedo o goriški kmetijski šoli iz strokovnjaškega stališča, kar mislimo, da nam gospod Povše ne more prepovedati.

Iz Ljubljane. (Volitve na Kranjskem.) Bolj in bolj spolnuje se naša nada izrečena začetkom volitev, da se bodo konečno volitve v državni zbor iztekle složno in za narodno našo stranko častno. Nasprotja, katera so brez pravega povoda nastala zaradi treh dolenskih volitev so večinoma poravnana, ker dr. Poznik odstopil je po zaslišanjem mnenji volilcev prostovoljno. Gledé prof. Šukljejeve kandidature izreklo pa se je tukajšnje vladino glasilo, kar smo tudi trdno pričakovali, po vsem jasno, da profesor Šuklje ni vladin kandidat. — Ker sedanja vlada po svojih načelih ne more imeti svojih kandidatov, ampak le ali vladi prijazna ali pa nji nasprotna stranka, zato pa smo tudi preverjeni, da noben vladin organ ne bo ne naravnost in ne posredno nasprotoval kandidatom, ktere v današnjem oklicu priporoča po volji zaupnih mož in po lastnem prepričanju narodna stranka na Kranjskem, — mož, kateri so v zadnjih 6 letih dejansko pokazali, da so zvesti svojim volilcem, pa tudi zvesti vladajoči sistemi.

Upor zoper kandidaturu Obrezovo na Notranjskem je postal večji, kakor se nam je mogoče zdelo. Osupnilo nas je zato, ker nam je predobro znano in vemo, da mora tudi Notranjecem znana biti popolna neodvisnost, značajnost, velika zmožnost in neumorna delavnost Obrezova. Vsaj danes že zgodovina govori, kako nesrečno je bilo nasprotovanje notranjskih — zapeljanih volilcev l. 1873. zoper kandidaturu prvega našega državnika grofa Hohenwarta, zato pa prav srčno čestitamo odločni večini notranjskih volilcev, da ostane pri svojem dosedanjem kandidatu g. A. Obrezi.

V čast pa štejemo narodni naši stranki, v čast vsi naši deželi, da zasluge našega vodje grofa Hohenwarta za vso državo in za večino državnega zbora ceniti in da ga po soglasnem sklepu ljubljanskih volilcev, pa po enako soglasni volji zaupnih mož gorenjskih kmečkih občin hoče voliti tudi po soglasnem priporočilu izvrševalnega odbora dvakrat, namreč v gorenjskih občinah in v Beli Ljubljani. Ta sklep smemo zapisati z zlatimi črkami v zgodovino našega naroda!

— (Dolenjska železnica) storila je zopet korak naprej. Po prizadevanji konsorcija pričelo se bo s pomočjo

vlade trasiranje dolenske in kočevske železnice uže takoj po binkoštnih praznikih. V ta namen dogovarjal se je vladini svetovalec iz trgovinskega ministerstva gosp. Dostal minuli ponedeljek s konsorcijem.

Fr. Ks. Souvan stareji, hiš. posestnik, trgovec, ud glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe, vodja kranjske hranilnice v Ljubljani, prejšnja leta tudi ud družih pomenljivejših zastopov v deželi, sklenil je svoje častno in plodonosno življenje dne 14. t. m. v visoki starosti 86 let.

Pokojni je bil izredno marljiv in spreten trgovec, v vsakem oziru dober gospodar, dober oče svoje družine, dober kristijan in kot svak pokojnega dr. J. Bleiweisa zmiraj in povsod na njegovi strani goreč pospeševalec narodnega življenja. V kmetijski družbi bil je zelo vesten in delaven poseben strokovnjak v čebelarstvu, mnogo let tudi ud onega odseka, ki je imel nadzorovati gospodarstvo na kmetijskem vrtu.

Sprevod njegov minulo soboto popoldne bil je veličasten, spremljali so ga vsi narodni, trgovski krogi, načelniki uradov, kranjska hranilnica, vsa narodna društva. — Zemlja naj bo lahka zmiraj zvestemu narodnjaku in poštenjaku!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Volilni boj je od dne do dne hujši in kaže se, da kandidatje združene levice zgublajo tla. Demokratje zbrali so v okraju „Alservorstadt“ barona Walterskirchena, v okraju „Josefstadt“ pa dr. Kronawetterja za svojega kandidata in nadejajo se z njima zmagati. — Minuli petek pridružil se je volilnim viharjem tudi še pravi vremenski vihar, ki je bil tako hud, združen z mrazom, da je vsled njega 9 ljudi, večidel v starosti 40—50 let, prišlo ob življenje.

Z Gorice. — Za goriško veliko posestvo priporoča tamošnje politično društvo „Sloga“ kot kandidata, ki bi bil tudi Slovencem pravičen, Žigo grofa Attemsa. Nasprotne stranke kandidujejo deloma grofa Pačeta, deloma kneza Hohenlohe.

Nemška. — Knez Bismark, ki je zopet obolel za svojo staro boleznijo na obrazu, podal se je na svojo novopridobljeno grajščino Schönhausen.

Povikšanje carine od žita razdražilo je ogerske politike tako, da uže, akoravno nekoliko prikrito, vendar pa odločno žugajo raztrgati tudi politično zvezo z Nemško. — Videli bomo, kako bodo Madjari postopali pri ponavljanju pogodbi z našo državno polovico; takrat bo prilika povrniti marsikatero ljubeznjivost Bismarkovo, ako Madjarov ne bo slepila zavist proti naši državni polovici.

Ruska. — Car podelil je generalu Komarovu v priznanje odločnega, modrega in junaškega vedenja nasproti Afgancem zlato sabljo z diamanti. To odlikovanje najbolj znači razmere Ruske z Angleško, posebno ako se primerja to, da so morali Angleži svojega tamošnjega generala Lumsdona pozvati domu.

Švica. — Oni anarhist, ki je žugal razstreliti zvezino palačo, nemški podanik z Badenskega, z imenom Viljem Huft, obesil se je v ječi po svojem zadnjem zaslišanju. — Zadnji teden v petek je padlo toliko snega, da se škoda komaj da presoditi.